

Здравейте,

Първо искам да Ви благодаря за прекрасната инициатива-да вдъхновите младите хора да навлязат в света на бизнеса и да се развиват в България. Всяко небе, освен от Слънце и Луна, има нужда и от звезди и колкото повече са те, толкова по-силно ще греем заедно ☺

Ето и моето есе на тема „Портрет на успелия човек, когото познавам“

В това есе искам да ви разкажа за една изключителна млада дама- създателка, хуманист, мечтателка и бизнес дама. Питате се коя е тя...ами самата аз ☺ И не, това не е култ към самата мен, а призив към всички хора да се обичаме повече и да се критикуваме по-малко. Нека бъдем нашите най-добри приятели и съюзници, а не сърдити съдници.

Сега нека да Ви запозная с Вера, която за своите 25 години може да се похвали със завършена Френска Езикова гимназия с отличен успех, с Диплома от най-добрия университет по Връзки с Обществеността в Европа (Bournemouth University), с назначаването ѝ като най-млад стажант в SolarPower Europe, когато все още не е завършила следването си в университета (В Англия нейната специалност изисква третата година да бъде прекарана като стаж), и не на последно място с доброволстване в Индия и Кения за дългия период от година и половина.

Нейната история започва така както много други...на пръв поглед ;) Родена в щастливо семейство с любящи родители, Вера расте и изучава света, често задавайки въпроса „Защо?“ Защо има хора живеещи на улицата, защо има бедни и богати, защо някой хора по света нямат достатъчно вода, защо има региони без дървета и животни, защо, защо...

Това защо се появява отново, когато Вера е на 23 и пише Дипломната си работа в Университета, след като прочита статия за дете без обувки в Индия. Разстроена от неравното разпределение на ресурси, тя решава да направи всичко по силите си, за да завърши и след това посвети знанията си на една безкрайна кауза- „Спасяването на света“. Кауза, за която всеки осъзнат човек се бори всеки ден.

Но как да го направи без конкретен план и пари? И тогава съдбата я среща с Ерика. От дума на дума Ерика разказва на Вера за магическото място Sadhana Forest в Индия, където самата Ерика е доброволствала, засаждайки дръвчета в един от сухите региони на Индия (Tamil Nadu). Ерика разказва за малък оазис, обграден от зелени дръвчета, място, където хората се отнасят с любов и уважение един към друг, място, където цари хармония и всеки отдава труда си в името на превръщането на една суха територия в зелено царство за всички. Очите на Вера светват, дали не е търсила това цял живот? Но проблемът с парите си остава, докато...

не се оказва, че Ерика работи за Доброволските инициативи на Борнмутския Университет (Bournemouth University), където учи Вера. Случайност или съдба, дотогава Вера не е чувала за тези инициативи на своя университет преди срещата си с Ерика, нито е знаела много за Индия, освен някои от негативните статистики от новините, но въпреки това решава да кандидатства за финансиране от университета, за да замине за далечната Азиатска страна.

И спечелва..Пълна стипендия. Шанс, съдба, нещо друго или може би детето без обувки от статията я е избрало, за да ѝ покаже красотите на неговата страна, кой знае...

Но Вера лети 3 дни след предаването на последния си проект.

Южна Индия я посреща с любов, топло време, отворено сърце и много работа ☺

Но Вера не се плаши и с радост засажда дървета, пренася тежки кофи с вода и спи в колибка, наслаждавайки се на вечерния бриз и на гледката от хиляди звезди от импровизирания си прозорец.

Не е изненада, че нейният ентузиазъм е заразителен и само след месец ѝ предлагат да стане дясната ръка на собственика на фондацията Авирам Розин. И оттам започва едно истинско приключение в малкото индийско селце Мораттанди (Morattandi). Вера се научава как да кара скутер, как да разговаря на местния Тамил (Тамил Наду е единственият щат, в цяла Индия, където където Хинди не е официален език), как да изгражда стратегии за засаждането на дървета в сухи региони в Индия, Кения и Хаити (където са всички бранчове на Sadhana Forest), как да води природосъобразен начин на живот без отпадъци и как да бъде в хармония с природата и себе си (за което много помага близкия град Аюрвил, средище на духовно богати и вдъхновяващи хора).

Сред нейните приключения са още изкачването на Първата База на връх Еверест, съвсем сама, без водач, шерпа или портер, един месец на базата на Sadhana Forest в Самбуру Кения, обиколка на Шри Ланка, медитация в различни ашрами, включително и два Випасана курса и много други.

След всички тези приключения обаче тя осъзнава, че сърцето ѝ тупти най-много за родината, за сърмите на баба и топлата прегръдка на мама и че няма да се чувства пълноценна, ако не приложи всички научени неща за развитието на нейната родна България.

И го прави. По нейния хуманистичен, природосъобразен начин. Започва свой еко бизнес, образоващ потребители в България и по света за опазването на околната среда и предлагащ алтернативи на пластмасовите продукти за еднократна употреба (<http://greenrevolucia.com/>). Вера е и горд ексклузивен дистрибутор за цяла Източна Европа на революционните лъжички-крекери Vakeys (<https://www.youtube.com/watch?v=3glWzxDbDMk&t=6s>) вдъхновили хиляди хора по света да изберат здравословното пред евтиното.

Защо Ви разказвам нейната история ли? По няколко причини:

1. Защото искам да вдъхновя други хора, че България е рай, една страна с хиляди възможности
2. България чака нас- мотивираните и образованите да се грижим за нея и да я развиваме, докато паралелно с това развиваме и себе си
3. Защото вярвам, че силата е в нас и можем да успеем ЗАЕДНО, за едно по-светло бъдеще

Благодаря Ви още веднъж за страхотната възможност да се вдъхновя от вашата инициатива и още веднъж да си припомня колко прекрасни хора има в нашата родина.

Пожелавам ви светъл и усмихнат ден.

Поздрави,

Вера